



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ad Leonem X. Pontificem Maximvm

[Straßburg], 1519

VD16 L 3409

Conclusio XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34717

DVLGENTIARVM AD LEONEM X. P. M.

tiæ, infirmitas fidei, pusillanimitas spiritus, quas pœnas si comparas ad remissas per indulgentias, sicut si rem cum umbra compares, erit comparatio. Sed, neq; mens Papæ est, ut tam friuole & impune fabulentur, ut patet ex c. Cum ex eo.

Quod si dixerint, nec nos dicimus has pœnas tolli per indulgentias. Respondeo, Cur ergo populū nō instruis, de cognitione pœnarū, quas remittis, Sed oīno omnes remitti clamas, quas cunq; pro peccatis suis luere deberet, corā deo & ecclesia: Quō populū p seipsum intelliget, qd tam obscure & large loqueris:

CONCLUSIO XXII.

Quin, nullam remittit animabus in purgatorio, quam in hac uita debuissent soluere, secundum canones.

HANC nō latius assero q̄ octauam, ex qua fluit ceu corollarium, quod canones pœnitentiales non transeant in aliā uitam. Quia oīs pœna temporalis, mutatur in pœnā mortis, imo propter mortis pœnā tollit, & tollenda est, imo finge (ut latius suadeamus) Romanā ecclesiam esse, qualis erat etiā adhuc tempore B. Gregorij, qn̄ non erat super alias ecclesias, saltē Græciæ, Clarū esset, qd Canonice pœnæ nō obligabāt Græcos, sicut nec nunc obligant si qui sunt Christiani, non subiecti Papæ, ut in Turcia, Tartaria, Liuania. Illis ergo nulla istarū indulgentiarū est necessaria, sed tm̄ in orbe Romanę Ecclesię cōstitutis. Si ergo istos uiuos nō obligāt, multo minus mortuos, q sub nulla ecclesia sunt

CONCLUSIO XXIII.

Si remissio ulla omniū omnino pœnarū, potest alicui dari, certū est, eam non nisi perfectissimis, id est, paucissimis dari.

HANC de pœnis omniū generū intelligo & sic assero, Nā qd remissio pœnitentialis satisfactionis possit unicuiq; dari, nō est dubiū, ut satis est dictū. Immo hāc conclusionē corripo & dico, Quod profus nullis, siue perfectissimis siue imperfectis, potest dari omniū pœnarū remissio. Quod probo. Nam licet perfectissimis deus nō inferat flagella seu. iij. genus pœnarū saltem omnibus & semper, tamen tertia manet, scilicet Euangelica, imo & quarta, puta mors, & q̄ mortis & ad mortē sunt pœnæ. Licet em̄ posset deus omnes perficere in gratia, forte sine pœnis,

M. L. RESOLUTIONES DE VIRTUTE IN

non tamen statuit id facere, sed ad imaginē filij sui (id est, crucē) omnes conformare. Et quid opus est multis? Quātūcūq; magnifice extollatur pœnarum remissio, quid quæso efficit apud eum, qui mortem & timorem mortis atq; iudicij ante oculos habet? Huic si omnis alia remissio prædicetur, & hæc nō remitti conceditur, nescio si consolationis aliquid reportet. Igitur horrorem mortis & inferni attende, & remissiones pœnarum uelis nolis, nihil curabis, ac sic nō nostro studio, sed rei necessitate uilificabunt indulgentiæ, quæ timorē mortis non tollunt.

CONCLUSIO. XXIII.

Falli ob id necesse est, maiorem partem pōpuli, per indifferētem illam & magnificam pœnæ solutæ promissionem.

ET HANC assero, & scio ita cōtingere. Nam ego ipse au diui multos nō secus intellexisse, quam quod sine omni pœna euolarent per indulgentias. Nec mirū, quādo illi sic scribunt, legunt, clamāt, quod si quis uenias consecutus, ante recidiuā moreretur, statim euolaret. Hæc omnia ita loquuntur, quasi non sint peccata, nisi actualia, ac si fomes relictus nulla sit imunditia, nullum impedimentū, nullū mediū, qd moretur ingressum regni. Cum nisi ipse sanetur, impossibilile sit intrare cœlū, etiā si nullū assit actuale, nihil eī inquinatū intrabit. Quo circa, horror ipse mortis, cum sit uitiū fomitis & peccatū, etiā se solo impedit introitū regni. Quia qui nō uoluntarie morit, nō obedit uocati deo, nisi inuitus. Et tantū ibi non facit uoluntatē dei, quātū inuitus moritur. Tantum autem peccat, quantū nō obedit, uoluntati dei. Ideo rarissimus est, qui post omes uenias, non etiā in morte peccet, nisi n̄, qui cupiunt dissolui & uocant mortem. Igitur ut nō omnino cum eis discordem, dico, quod si quis sit perfecte cōtritus (id est, odiēs se, uitāq; suā, & summe diligēs mortē) statim euolabit, remissis sibi pœnis, sed quotus sit hic, tu uideris.

CONCLUSIO XXV.

Qualem potestatem habet Papa in purgatorium generaliter, talem habet quilibet Episcopus & curatus in sua diœcesi & parochia specialiter.

HÆC est illa blasphemia, quæ me mille mortibus dignum